

Vi er ved veis ende nå

Taler

Trond Giske

Dato

28 august 2020

Sted

Steinkjer og Trondheim

Omstendigheter

Årsmøte i Trøndelag Arbeiderparti

- 1 [Mens Giske går på talerstolen, forlater AUFs delegater salen i protest, både i Steinkjer og Trondheim]

Kjære, kjære venner.

5

Først: Takk for alle rørende og varme meldinger, alle oppfordringer om å stå på. Men vi er ved veis ende, nå.

10

På veggen min hjemme henger det en plakat med et bilde av ei jente fra et fattig land. Over bildet står det: What do you want to be when you grow up? Under står det, på engelsk: Alive. I live.

15

Den har jeg hatt så lenge jeg husker, og den var grunnen til at jeg en dag gikk inn på AUF-kontoret i Trondheim og sa: Hei, jeg vil være med og forandre verden.

20

Det har forma hele livet mitt, og gitt meg store opplevelser: Da vi i AUF vant kampen på landsmøtet om én prosent i bistand, gratis læremidler i videregående skole, lærerløft og kulturløft, full barnehagedekning, hjelp til unger som sliter i skolen.

25

Da jeg sa ja til å lede Trøndelag Arbeiderparti, var det fordi kampen mot urettferdighet ikke er over. Jeg ville være med og bygge et distriktsvennlig og folkelig parti som henter hjem våre velgere fra Senterpartiet. Et parti som folk flest kjenner seg igjen i, som stiller opp for de svakeste. Et parti som forener god klimapolitikk med industri og arbeidsplasser. Et parti som behandler alle med respekt, hvor det er trygt å si fra.

30 Jeg vet av erfaring, dyrekjøpt erfaring, at det krever mye av oss, både som organisasjon og som enkeltmennesker.

I 2017 sa jeg offentlig unnskyld til dem som har opplevd ugreie ting med meg. Unnskyldninga kom fra hjertet, og den står ved lag den dag i dag.

35 Fortida kan man dessverre ikke gjøre noe med. Men i tre år, nesten, har jeg reist til hver krok i Trøndelag for å diskutere framtidas organisasjon. Hvilke verdier skal vi bygge på? Hvordan skal vi bli et vinnerlag? Og dere har gitt masse fantastiske innspill.

40 Jeg gledet meg til å sette planene ut i livet. Men jeg lever godt med at det ikke blir slik. Ingen har krav på en ny sjanse.

Nå håper jeg at dere vil bygge det nye Trøndelag Arbeiderparti som vi i organisasjonsutvalget foreslår, og som vedtas på dette årsmøtet: En sterk og
45 trygg organisasjon hvor alle kan få være med og bestemme, men også hvor det er plass til folk som trår feil, sier unnskyld, og endrer seg. For sånne er vi mennesker. Vi er hele, vi er feilbarlige. Et parti for folk, med folk, men også av folk. Et raust, folkelig og inkluderende parti, som det heter fra organisasjonsutvalget.

50 Jeg velger å si disse ordene hos dere i gamle nord -- jeg begynte i sør, og kom hit -- fordi vi har blitt ett Trøndelag Arbeiderparti, og fordi jeg har blitt glad i dere: Namdalingene som var samlet oppe hos Bertil og Helen i Røyrvik nå helga, dere som har som ambisjon ; Arild, Tone, Mads, Lars Petter -- hvem har jeg glemt
55 nå? -- Verdalen og Levanger, Inderøya -- jo, Hilde Seim i Snåsa -- dere som skal farge en region som nå er helt grønn, rød igjen.

Arbeiderpartiet kan bli stort igjen -- hvis vi ser at vi er ikke så forskjellige, vi mennesker -- hvis vi slutter å se etter det som skiller -- om det er geografi,
60 demografi -- med i stedet ser på det som forener oss.

Tenk på følgende: Når vi våkner midt på natta med en bekymring som tynger oss, dreier det seg som oftest om noen få, grunnleggende ting: Hvordan går det med ungene våre? Helsen vår, eller kanskje helsen til noen som vi bryr oss om? Er
65 jobben min trygg? Har jeg en økonomi som bærer? Da er vi ikke, klokka tre om natta, høyrefolk eller arbeiderpartifolk, svart eller hvit, by eller land. Vi er

mennesker, med samme frykt, samme håp, samme drømmer.

70 Og mitt -- jeg holdt på å si siste råd -- mitt råd til dere som skal ta dette videre, er
at folk forventer ikke at vi har alle svarene. Folk forventer at vi skjønner
spørsmålet. Mora som frykter at trettenåringen er i ferd med å dette ut av
skolen, hun vil vite at denne frykten er vår frykt. Han som håper at jobben er
trygg, han vil vite at det håpet er vårt håp. Eller hun som drømmer om at dattera
75 skal få en like fin gebursdagspresang som de andre ungene i klassen -- at hennes
drøm er vår drøm, det er Arbeiderpartiets drøm.

I 37 år har jeg hver dag tenkt på oppgavene mine i AUF eller i Arbeiderpartiet.
Jeg vet nesten ikke hvem jeg er, uten det.

80

Tor Ulven har skrevet den mest vemodige diktlinja jeg vet:

85

Sitt hos meg

kjære, fortell

90 meg om den tiden

da jeg ikke

finnes mer.

95

Å slutte i Arbeiderpartiet føles nesten sånn.

Men jeg veit at jeg vil klare meg bra. Jeg har gifta meg med den fineste kjæresten i
verden. Jeg har to nydelige døtre som gjør at det er solskinn hver dag, uansett
100 hvor grått det er. Jeg skal klare meg godt.

Og dere må klare dere godt. Fordi dere trengs som et samla og sterkt lag. Fordi
det aldri før har vært så viktig med fellesskap foran splittelse, aldri før viktigere
med håp framfor frykt, aldri før viktigere med kjærighet framfor hat.

105

Aldri før -- skrev Rolf Jacobsen --

har det hastet slik.

110

Aldri før

har vi lengtet slik

115 etter menneskestemmer bak ordene,

sandhet og hjertevarme bak kråkenes skrik.

En ny og rettferdig politikk trengs mer enn noen gang. Vi har ingen tid å miste.

120

Lykke til!

[Stående applaus]

125

Kilde

VG.no (transkribert etter lydopptak)

URI

<https://www.virksommeord.no/tale/vi-er-ved-veis-ende-na>

130

135

140